

עפ"ת 1150/05/15 - יונתן מור נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 1150-05-15 מור נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופטת הבכירה, נגה אהד

יונתן מור

המערער

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

פסק דין

לפניי ערעור על חומרת העונש שגזר בית משפט בתיק 10471-01-14 (כב' השופטת רז) לאחר הרשעת המערער בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א-1961 (להלן: **הפקודה**), נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף סעיף 10(א) לפקודת התעבורה, שימוש ברכב ללא פוליסת ביטוח בת תוקף סעיף 2(א) לפקודת רכב מנועי [נוסח חדש] תש"ל-1970.

העונש שגזר בית משפט קמא: מאסר בפועל למשך 6 חודשים תוך הפעלת מאסר על תנאי בחופף; פסילה בפועל לתקופה של 12 חודשים; מאסר על תנאי בן 8 חודשים ל-3 שנים; פסילה על תנאי בת 6 חודשים למשך 3 שנים.

בנימוקי הערעור:

1. מציין ב"כ המערער כי בית משפט קמא טעה כאשר לא אימץ עמדת ההגנה לפיה ייעשה שימוש בהוראת סעיף 56 בחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: **"חוק העונשין"**) ולא הורה על הארכת תקופת המאסר על תנאי בתקופה נוספת.
2. טעה בית משפט שסרב להורות על הגשת תסקיר שירות מבחן בעניינו של המערער כבקשת ההגנה.
3. היה על בית המשפט לאמץ הרף התחתון במתחם הענישה אותו קבע בית המשפט עצמו ולהורות על הארכת המאסר על תנאי. לחלופין, היה מקום להורות על הפעלת המאסר על תנאי לריצוי בדרך של עבודות שירות.

4. טעה בית משפט כשבחר להעדיף האלמנט הציבורי - הגמול העונשי מעל האינטרס השיקומי של המערער.

5. היה על בית המשפט להורות כי המאסר יופעל בדרך של עבודות שירות ולא לקבל חוות דעת הממונה בעניינו של המערער, שאינה אלא בגדר המלצה בלבד שכן הסמכות להחליט על ריצוי עונש מאסר בדרך עבודות שירות, מסורה בלעדית לבית המשפט שאינו כבול בהמלצת הממונה ובמיוחד היה עליו לעשות כן לאור נסיבותיו המיוחדות של המערער ולאור העובדה כי סיים עבודות שירות קודמות שהוטלו עליו בתיק אחר במלואן.

טיעוני ב"כ המשיבה:

1. המערער נשפט בת"פ 562-07-11 ונגזר דינו ביום 12.1.14 בנוכחותו, לאחר שהודה בעבירות של תקיפה סתם, צירף ת"פ 28368-07-11 והודה בעבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו (בשני אישומים), העלבת עובד ציבור, עבירת איומים.

צירף תיק נוסף 2415-12-11 והודה בעבירות של אחזקת סכין שלא כדין, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

העונש שגזר בית משפט קמא במסגרת הסדר טיעון היה למאסר בן 6 חודשים שירוצה בעבודות שירות ויחל ביום 20.2.14, הופעל מאסר על תנאי בן 4 חודשים מיום 4.6.08 בתיק 2083/08 מבית משפט שלום בראשל"צ, כן הופעל מאסר על תנאי בן 5 חודשים שהוטל על המערער ביום 17.9.08 בתיק 2885/07, בית משפט שלום בראשל"צ.

שני המאסרים על תנאי הנ"ל ירוצו בחופף לעונש המאסר בן 6 חודשים עליו הורה בית משפט קמא.

כמו כן הורה בית משפט במסגרת ת"פ 562-07-11 על מאסר מותנה בן 5 חודשים, צו מבחן לשנה והתחייבות כספית על סך 1,500 ₪.

2. עבודות השירות שהוטלו על המערער לתקופה של 6 חודשים במסגרת ת"פ 562-07-11 בוצעו במשך 11 חודשים כאשר הממונה החליף למערער מקומות עבודה פעם אחר פעם, היו היעדרויות רבות, ובגין דרך ריצוי עבודות שירות אלה הוגשה לבית משפט בתיק נשוא ערעור זה חוות דעת הממונה לפיה המערער אינו מתאים לריצוי עבודות שירות ונוכח כך אין מקום להורות על עבודות שירות במסגרת ערעור זה.

לגופו של עניין:

1. עיון בחוות דעת הממונה, שהוגשה לבית המשפט קמא ביום 18.2.15 מלמדת כי המערער זומן ליחידת הממונה על עבודות שירות ליום 9.2.15 אך ביקש לדחות זימון זה ליום 12.2.15. ביום זה התייצב ללא הצגת אישור רפואי כנדרש ועל כן זומן למועד נוסף ליום 17.2.15. התבקש להשלים חוות דעת רפואית

עמוד 2

בעניינו, אך לא השלימה.

עבודות שירות לתקופה של 6 חודשים שהוטלו ביום 19.1.15 השתרעו על פני 11 חודשים. למערער הוחלפו 7 מקומות עבודה, על פי דרישת המעסיק בפועל אשר ביקש להפסיק עבודת המערער בשל תפקודו הלקוי והעדרויותיו הרבות ללא צידוק.

הממונה ערך למערער 9 שיחות בירור ואזהרה במהלך ריצוי עונשו. משעומת המערער עם העדרויותיו הרבות, טען כי נעדר לאור מלחמת צוק איתן אך בבדיקת כרטיסי הנוכחות של המערער, עלה כי עבד בחודשי מלחמת צוק איתן ונעדר רק לעיתים, כפי שנעדר בשאר החודשים. הממונה לא קיבל טענת המערער כי ריצוי עונשו נגרר אך ורק בשל מלחמת צוק איתן.

המערער סיים עונשו בעבודות שירות בקושי רב.

על פי חוות דעת הממונה, לא די בכשרות פיזית לביצוע עבודות שירות, על המועמד לעבודות שירות להראות התמדה בהתייצבות לעבודה וחריצות בביצועה.

בין היתר התאמת אדם לריצוי מאסר בעבודות שירות פעם נוספת, תיבחן על דרך התנהגותו בעבודות שירות בפעם הראשונה.

הממונה מפנה לע"פ 71106/05 מחוזי תל אביב.

2. לעולם, שליחת נאשם לביצוע מאסר בעבודות שירות הינה בשיקול דעתו של בית המשפט. כאמור בבג"צ 7023/11 **סאלח אלאטרש**. לבית המשפט שיקול הדעת כאמור ואין עליו החובה לקבל המלצת הממונה על עבודות שירות או, לדחותה.

הממונה נהג עם מערער זה לפני משורת הדין ונתן לו הזדמנות פעם אחר פעם לסיים עבודות שירות ובפועל אלה הסתיימו לאחר החלפת 7 מקומות עבודה כאמור, ובמהלך 11 חודש במקום שירותו במקום עבודה אחד ברציפות, במהלך 6 חודשים בלבד.

לטעמי הממונה על עבודות השירות נהג עם המערער ברכות ובחמלה ואין עליו החובה, לאור התנהגותו בעבר לקבלו פעם נוספת לעבודות שירות.

3. ככלל אין שיקול דעת ערכאת הערעור עדיפה על שיקול דעת שופט בית משפט קמא. ובמקרה הפרטי של ערעור זה, לא מצאתי כי נפלה טעות בהחלטת בית משפט קמא, משמצא, לאור חוות דעת הממונה, שלא להורות על עבודות שירות פעם נוספת.

4. גזר דינו של בית משפט קמא מנומק היטב. מדובר במי שאוחז ברישיון נהיגה משנת 2012 וצבר לחובתו 18 (!) הרשעות קודמות. עוד בטרם היה מורשה לנהיגה, ביצע המערער עבירות תעבורה, ביניהן עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה. ביום 9.7.13 הורשע בעבירה של נהיגה בשכרות ונגזרו עליו מאסר על

תנאי, פסילה בפועל ופסילה על תנאי ובמהלך הפסילה בפועל, ביצע העבירה נשוא ערעור זה.

מדובר במערער בעל עבר פלילי בעבירות כפי שפורטו ברישא לפסק הדין, מדובר במי שמגלה יחס מבזה כלפי אנשי חוק בעת מילוי תפקידם, מדובר במי המזלזל בהחלטות בית משפט. בית המשפט נתן דעתו לעובדה כי עבירות נשוא ערעור זה בוצעו מספר ימים לאחר שגזר בית משפט בתל אביב עונשו של המערער בת"פ 562-07-11.

5. צדק בית משפט קמא כשלא הורה על הארכת המאסר על תנאי. לא הועלה כל נימוק בבית משפט קמא, גם לא במסגרת ערעור זה, המצדיק הארכת מאסר על תנאי.

לאור כל האמור לעיל אין מקום להתערב בעונש.

הערעור נדחה.

ניתן היום, י' כסלו תשע"ו, 22 נובמבר 2015, במעמד המערער וב"כ הצדדים.

חתימה